

כן, יכול לטעון טענות חדשות אף שכבר אמר "אין לי" —

קשה קושיה אחרת: איך יתכן שרבי יוחנן יאמר כן לפסוק כרבן שמעון בן גמליאל —

והא אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: כל מקום ששנה רבן שמעון בן גמליאל במשנתנו הלכה כמותו, הוינן מערב וצידן וראיה אחרונה.

הרי שרבי יוחנן אינו פוסק כרבן שמעון בן גמליאל בהלכה השניה של משנתנו?

והגמרא מתרצת, ומביאה נוסח אחר בדברי רבי יוחנן.

אלא, כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר רבי יוחנן: לעולם מביא ראיה ופותר, אף אם בית דין הגבילו אותו לשלושים יום [והוא "ראיה ראשונה" שאכן נפסקה ההלכה כרבן שמעון בן גמליאל].

עד, כלומר מתי אינו חוזר ומביא ראיות — **שיפתתם טענותיו, ואיך נסתמו טענותיו? אם יאמרו לו: "הבא עדים" ואומר אין לי עדים,** "הבא ראיה", ואומר: "אין לי ראיה". [והוא "ראיה אחרונה" שאין ההלכה כרבן שמעון בן גמליאל].

ובשתי ההלכות האלו לא חידש רבי יוחנן כלום, והחידוש הוא בהמשך דבריו:

אבל אם לבסוף באו עדים ממדינת הים מארץ רחוקה, או שהיתה דסקיאי שק של עור

לעולם מביא ראיה, ופותר את הדין, עד שיפתתם טענותיו, ואין לו שום ראיה להביא, ואחרי כן יאמר: "קרבו פלוני ופלוני והעידוני" [והוא דין השלישי במשנתנו, שהעדים נמצאים קרוב לבית דין, ובמקרה זה אף רבן שמעון בן גמליאל מודה שאינו יכול להביאם].

ומקשינן: **הא גופא קשיא, מאמר זה קשה, וסותר עצמו מיניה וביה.**

אמרת: שיכול להביא ראיה עד שיפתתם טענותיו, ואומר "אין לי עוד ראיות", ועד אז יכול להביא ראיות כמה שירצה, ואחרי שאמר "אין לי" אינו יכול עוד להביאם —

ומי סובר כן? הלכה זו היא לרבנן.

והדר ועוד אמרת: אימתי אכן אינו נאמן, אם אמר: **"קרבו איש פלוני ופלוני והעידוני"** אבל כל זמן שלא אמר כן, יכול לחזור ולהביא ראיות אף שאמר "אין לי".

ומי סובר כן? **אתאן לרבן שמעון בן גמליאל.** וקשה, איך סותר עצמו מיניה וביה.

וכי תימא ואם תרצה לדחוק ולפרש: שמועה זו בשם רבי יוחנן כולה כרבן שמעון בן גמליאל, ואין הדברים סותרים, אלא פרושי קא מפרש, רבי יוחנן התכוון בסוף דבריו לפרש את עצמו, שמאי הכוונה באמרו עד שיפתתם טענותיו —

עד שיאמר טענה שאינה מקובלת כלל, שאומר: "קרבו פלוני ופלוני", ואם לא אמר

חוב שכבר התחזק בבית דין [ומיושבת קושיא ה'].

ועיין עוד בחידושי הר"ן.

נאמן אף עם מגו דאי בעי קלתיה [ומיושבת קושיא ד'].

ועתה אין הראיה מן הסמפון אלא מן השטר